

Des de la meva finestra

Sóc una dona molt gran i amb moltes xacres, però tinc el privilegi d'estar a casa meva en una habitació molt petita però molt assolellada i molt alegre.

Des d'aquí veig els nens com van a escola el matí. Per allà a quarts de nou ja comencen a arribar algunes mares amb algun noieta o noieta cap a l'escola, i així van passant després

en grupets. Sol passar també un home jove, amb grans trampasses, que segurament va a l'hora justa cap al seu treball i estira el nen pel braç. Molts arriben amb cotxe i també arriba l'autocar...

En un moment el camí de l'escola ja ha quedat ple.

Pel mig passa una senyoreta molt ben vestida i amb pas lleuger. És una mestra.

Bons mestres, a les vostres mans estan aquests infants. De totes les coses que els heu d'ensenyar no us descuideu l'assignatura de la bondat. Ensenyeu-los a estimar el nostre país, el nostre poble, a ser treballa-

dors, caritatius, honrats. Ensenyeu-los a estimar Déu i els seus camins, que és la manera de formar un món millor.

Són les onze i els nens surten al pati. Els uns corren, altres salten, criden, xisclen. Quina alegria! Els coloms i els pardals no fugen, se'ls miren des de les branques dels pins. Sembla que a ells també els agradaria anar-hi a jugar...

Comediants, ja en podeu buscar de positures per fer grans espectacles que com aquesta escena que veig cada dia no en trobareu cap altra.

Carme Duran

Des de Riyadh

Escric desde Riyadh, on he vingut a treballar fa uns mesos.

Aquí som un grup de metges espanyols que hem anat arribant desde fa un any, contractats per un grup hospitalari privat, tots de diferents especialitats.

Tambe n'hi ha de grecs, anglesos, indis, libanesos, sirians...

Fa molt poc que soc aquí però el que sí que ja puc dir és que les dones perdem molta autonomia. Tenim prohibit conduir per llei i Riyadh és una ciutat sense transport públic ni voreres per caminar. O sigui que, el primer que s'ha d'aconseguir aquí és un xofer. Un altre tema és que teòricament no podem anar amb un home que no sigui familiar nostre (marit, germà...)

Sortim en grup i, si per exemple vaig amb un home sol, segons per on anem, sec al seient del darrere del cotxe com si anés en taxi. Per evitar

problemes amb la mutawwa, que és la policia religiosa que defensa la ortodoxia islamica.

Aquí totes les dones van amb una abaia negra, que es una especie de sotana que cobreix tot el cos. Les estrangeres, almenys a la majoria de llocs de la capital no cal que ens tapem el cabell, tot i que duem sempre un mocador a la bossa per si de cas. Les àrabs duen totes el niqab i els homes un thobe, que es el vestit camiser.

Als restaurants i botigues hi ha llocs separats per homes i dones. A les botigues de roba no hi ha probadors....

Resen 5 vegades al dia i ho tanquen tot durant 30 minuts. A les botigues baixen la persiana, literalment!

Aquí hi ha gent de tot el món i molta immigració asiàtica (Filipines, India, Pakistan, ...) que fan el treball poc qualificat.

En general la gent és molt amable, especialment amb les dones, i molt respectuosos.

Jo de moment estic contenta d'haver vingut. És una experiencia personal brutal i estic aprenent moltes coses.

Neus Bassa

Assessoria.

VALL DEL TENES

Assessoria Fiscal - Laboral - Mercantil – Administració de Finques i Comunitats
Tràmits Hisenda - Seguretat Social – Gestió d'Empreses i Autònoms
Canvis de nom de Vehicles

Tel. 93 844 94 81

Plaça de l'Ajuntament, 4 - 08187 Santa Eulàlia de Ronçana – Fax. 93 841 83 57 - pmartinez@valldeltenes.es